

ضرورت پرهیز از سوءاستفاده از تریبون های مذهبی بررسی شد

محرم، فصل اخلاق و وحدت نه موسم تفرقه و نفرت

صفحه ۲

مانع تراشی ها علیه دولت و قالیباف بررسی شد

سددسازی دلواپسان مقابل

تصمیمات حاکمیت

فشار و سنگ‌اندازی یکی از مهم‌ترین استراتژی‌هایی است که دلواپسان همواره به آن تکیه کرده و تلاش می‌کنند تا به مقصود خود برسند. مقصدی که با خواست جامعه همیشه در تضاد بوده و انگار آنان مقصد را به بدنامی ترجیح می‌دهند.

هر چند وقت یک‌بار، تندروها و مخالفان دولت، پلاکارد به دست به صف می‌شوند و فرقی هم نمی‌کند مقصدشان پاسنور باشد یا ساختمان وزارت خارجه، بهارستان باشد یا شورای عالی فضای مجازی؛ آن‌ها به خیابان می‌آیند تا از هیچ تلاشی برای پیشبرد اهدافشان دریغ نکرده باشند. تعدادشان هم اگرچه کم است، اما می‌تواند نمایشی مقابل دوربین خبرنگاران و البته دست‌به‌دست شدن فیلم و عکس‌هایشان در فضای رسانه‌ای باشد. «فراخوان علیه رفع فیلترینگ»، «دعوت به شورش علیه مذاکرات»، «مخالفت با آتش‌بس» و … تنها بخشی از بهانه‌هایی هستند که تندروها آن‌ها را دستاویز مخالفت و تجمعات خود می‌کنند. در واقع، این تجمعات و مخالفت‌ها در حالی با تصمیمات مهم کشور صورت می‌گیرد که از یک سو، این تصمیمات منافع ملی و مردمی را در پی دارد و از سوی دیگر، با تأیید ارکان مهم حاکمیتی همراه بوده‌است. ساعت ۹:۴۰ دقیقه روز ۹ اسفندماه بود که آمریکا و اسرائیل بار دیگر به ایران حمله کردند؛ حمله‌ای که در آن رهبر انقلاب و جمعی از مهم‌ترین فرماندهان و مسئولان ارشد کشور به شهادت رسیدند و ۲۹ روز به درازا کشید. اما از زمان آغاز جنگ، کلیدواژه آتش‌بس یا توقف جنگ یکی از مهم‌ترین موضوعاتی بود که مطرح می‌شد و برخی سیاستون و کارشناسان صداوسیما با آن مخالفت می‌کردند.
خاصه آنکه دوربین صداوسیما به میان تجمعات شبانه رفت و نظرات مخالف برخی از مردم را هم در این خصوص جویا شد. محمدجواد ظریف و حسن روحانی و حتی مسعود پزشکیان هم در طی این مدت از حملات تندروها و مخالفان خود در امان نبودند و حتی تندروی‌ها به جایی رسید که برخی حکم اعدام هم برای دو مقام دولت دوازدهم صادر کردند و با عکس ظریف را به آتش کشیدند.

شرح درصفحه ۱

ترتیبات اداره تنگه هرمز در تفاهم‌نامه پایان جنگ چگونه است؟

ادعاهای مکرر دولت آمریکا مبنی بر مشارکت در مین‌زدایی در تنگه هرمز، این مسئولیت صرفاً بر عهده ایران است و هیچ کشور دیگری حق مداخله در آن ندارد.
یکی از نکات مهم در مورد این بند از تفاهم‌نامه این است که اساساً تهران در این سند هیچ موضوعیتی برای دخالت آمریکا در اداره تنگه هرمز قائل نشده‌است. همانگونه که در جمله نخست و دوم آمده‌است، ترتیبات تردد از سوی ایران تعیین می‌شود و مین‌زدایی و تأمین امنیت هم بر عهده ایران است.

این مسئله موضع دائمی و ثابت جمهوری اسلامی ایران است که در مورد مسائل دو جانبه و چند جانبه منطقه‌ای، هرگز با قدرت‌های فرامنطقه‌ای مذاکره نمی‌کند و حل و فصل مسائل منطقه‌ای را منوط به مذاکرات سازنده با کشورهای منطقه و ذی‌نفعان پیرامون ایران می‌داند.

در جمله سوم که مهم‌ترین بخش از این بند است، در مورد ترتیبات آینده اداره تنگه هرمز صحبت شده‌است. این جمله چند نکته دارد:

آمریکا پذیرفته‌است که اداره آینده تنگه هرمز بر مبنای تصمیم جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان است
آمریکا عملاً ادعای بین‌المللی بودن این آبراهه را در هیچ کجای سند مطرح نکرده‌است و در عین حال هیچ اشاره‌ای به حق عبور ترانزیت یا کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها در این سند نشده‌است

به جز عمان، ایران در مورد ترتیبات اداره آینده تنگه هرمز صرفاً تعهد داده‌است که با دیگر کشورهای ساحلی (تبادل نظر) کند و الزاماً این کشورها نقش تعیین‌کننده‌ای در تعیین ساز و کارها نخواهند داشت. هر چند بر اساس قاعده همسایگی که در تفاهم‌نامه ذکر شده، ترتیبات کشورهای ذی‌نفع منطقه را نیز در ترتیبات آینده مورد توجه قرار دهد.
اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت امور خارجه در گفت‌وگویی تلویزیونی در این مورد توضیح داد: «سازوکار و این ترتیبات در حال تدوین است. ما زیربنای نزدیکی را با عمان از خیلی وقت قبل شروع کردیم و با کشورهای مختلف هم صحبت کرده‌ایم و این رایزنی‌ها را ادامه خواهیم داد. با عمان تا حدود زیادی این سازوکارها تدوین شده، چون به هر حال زمان زیادی از این موضوع نگذشته است و با بقیه کشورها هم قرار است صحبت کنیم. این‌اش‌الله شاهد تردد ایمن با حفظ حاکمیت و سیادت جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان کشور ساحلی تنگه خواهیم بود.»

چه شبهه‌هایی مطرح شده‌است؟

به رغم متن کوتاه و صریح بند ۵ تفاهم‌نامه پایان جنگ در مورد تنگه هرمز، برخی فعالان سیاسی و کارشناسان شبهه‌هایی را در مورد آن مطرح کرده‌اند.

یک پایگاه خبری در این مورد پرسیده‌است: «کدام کشتی‌ها، با چه ضوابط و تحت کدام رژیم امنیتی خواهند توانست از تنگه هرمز عبور کنند؟» جواب این سوال روشن است. ترتیبات تردد در دوره ۶ روزه توسط ایران تعیین خواهد شد و پس از توافق جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان، ساز و کار مشخص و مکتوبی به صورت رسمی در مورد نحوه تردد کشتی‌ها تدوین می‌شود.

در ساز و کاری که در حال حاضر بر تنگه هرمز حاکم است هر شناوری موظف به پاسخگویی به مرکز مرتبط در نیروی دریایی و تکمیل فرم‌های مربوطه (شامل جزئیات محموله، مالکیت و مقصد) است. ایران حق دارد بر اساس این داده‌ها یا از طریق بازرسی فیزیکی، تهدیدآمیز بودن شناور را تشخیص دهد.

در تفاهم‌نامه چه آمده‌است؟

متن رسمی تفاهم‌نامه پایان جنگ چهارشنبه ۲۷ خرداد توسط ایرنا منتشر شد. در یک بند سه جمله‌ای از تفاهم‌نامه بیان جنگ به صورت اختصاصی به وضعیت تنگه هرمز پرداخته‌شده‌است.

در بند ۵ تفاهم‌نامه پایان جنگ آمده‌است: «با امضای این یادداشت تفاهم، جمهوری اسلامی ایران ترتیباتی را با حداکثر تلاش خود برای عبور ایمن کشتی‌های تجاری، بدون هزینه فقط برای ۶۰ روز، از خلیج فارس به دریای عمان و بالعکس، اتخاذ خواهد کرد.»

در ادامه آمده‌است: «تردد کشتی‌های تجاری بلافاصله آغاز، و با توجه به ضرورت برای عبور فنی و نظامی و مین‌زدایی توسط جمهوری اسلامی ایران، ظرف ۳۰ روز برقرار خواهد شد.»

در پایان ذکر شده‌است: «جمهوری اسلامی ایران با سلطنت عمان برای تعیین اداره آینده و خدمات دریایی در تنگه هرمز، مطابق با حقوق بین الملل قابل اجرا و حقوق حاکمیتی کشورهای ساحلی تنگه هرمز، گفتگو خواهند کرد و با دیگر کشورهای ساحلی خلیج فارس نیز تبادل نظر می‌کنند.»

بر خلاف برخی شبهات مطرح شده در مورد این بند که در ادامه این گزارش به برخی از آنها پرداخته می‌شود، تک تک کلمات و جمله‌بندی این بند با دقت و وسواس انتخاب شده‌است تا راه بر هرگونه تفسیر نامطلوب و سوء در مورد آینده اداره تنگه هرمز با ابتکار ایران و همکاری عمان بسته شود.

بدیهی است که دقت و قطعیت کلمات به کار رفته در این سند، الزاماً به معنای پایبندی طرف مقابل به آن نیست، چرا که تجربیات گذشته در رابطه با آمریکا و به ویژه دولت دونالد ترامپ، ثابت کرده که این دولت همیشه ممکن است تعهدات خود را هر اندازه هم که دقیق باشند نقض کند. در این چارچوب همانگونه که مقام‌های جمهوری اسلامی ایران بارها تذکر داده‌اند، تنها تضمین معتبر از نظر تهران برای تثبیت دستاوردهای جنگ، اقتدار نیروهای مسلح و پشتیبانی مردم است و قرار نیست که به تعهدات مکتوب آمریکا «اعتماد» شود.

نکات متعددی در گزارش بند ۵ تفاهم‌نامه پایان جنگ از سوی ایران در نظر گرفته‌شده‌است که به کلمه کلمه آن معنای مشخص می‌دهد.

در جمله نخست این بند، هیچ اشاره‌ای به نام تنگه هرمز

یکی از مهم‌ترین مسائل مورد توجه افکار عمومی پس از امضای «یادداشت تفاهم اسلام‌آباد» میان روسای جمهور ایران و آمریکا با مبنای‌گری نخست‌وزیر پاکستان، وضعیت آینده تنگه هرمز بود. در روزها و هفته‌های پیش از پایان رسمی جنگ، همواره سؤالاتی در مورد وضعیت تنگه هرمز پس از جنگ و نحوه اعمال حاکمیت ایران بر این آبراهه مطرح شد.

به گزارش سیاست خارجی ایرنا، در شرایطی که تا پیش از آغاز تجاوز جنایتکارانه آمریکا و اسرائیل به ایران، تهران بنا به رغم حق حاکمیتی مشترک با سلطنت عمان بر تنگه هرمز، بر مبنای حسن نیت با تساهل نسبت به عبور و مرور آزادانه کشتی‌ها از این آبراهه نظارت می‌کرد، اما پس از آغاز تجاوز نظامی، تصمیم قاطع در جمهوری اسلامی ایران اتخاذ شد تا رویه‌های اداره این آبراهه، سختگیرانه‌تر از گذشته شود.

محمد باقر قالیباف، رئیس هیئت مذاکره‌کننده ایران در گفت‌وگویی تلویزیونی در این مورد توضیح داد: «تنگه هرمز ظرفیت بالقوه ای بود که دشمن با اقدامات خود این ظرفیت را بالفعل کرد. مدیریت و کنترل تنگه هرمز متعلق به کشورهای ساحلی تنگه است و ما حق حاکمیتی در آن داریم و طبیعتاً برای خدمات باید هزینه دریافت کنیم.»

سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه نیز در گفت‌وگویی تلویزیونی در تاریخ ۲۲ خرداد تأکید کرد: «ایران و عمان طی سالیان طولانی، امنیت و ایمنی عبور و مرور در تنگه هرمز را تأمین کرده‌اند، مسیرها را مشخص کرده‌اند، محیط زیست را حفظ کرده‌اند و خدمات امداد و نجات ارائه داده‌اند. تاکنون این خدمات رایگان بوده است، اما تصمیم قطعی جمهوری اسلامی ایران بر این است که آینده اداره تنگه هرمز با گذشته متفاوت خواهد بود. حاکمیت ایران همواره برقرار بوده، اکنون نیز برقرار است و در آینده نیز حفظ خواهد شد، اما مدیریت عبور و مرور و ارائه خدمات دیگر مانند گذشته نخواهد بود.»

اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت امور خارجه نیز در این مورد می‌گوید: «اتفاقاتی که از اسفند شروع شد، سوءاستفاده از خاک کشورهای منطقه برای تعرض به ایران، سوءاستفاده از تنگه هرمز برای تهدید امنیت ملی و منافع ملی ایران، باعث شد که جمهوری اسلامی ایران طبق حقوق بین‌الملل تدابیری را اتخاذ کند.»

دلایل این امر این بود که تهران پس از ناامنی‌های گسترده‌ای که توسط ایالات متحده آمریکا در دریا و آسمان تنگه هرمز برای کشتی‌رانی تجاری ایجاد شد، مجبور شد برای حفاظت از کشتی‌رانی تجاری، تردد از این آبراه را محدود کند تا کشتی‌های تجاری از تجاوز و حملات ایالات متحده آمریکا در امان بمانند.

در طول جنگ اعمال حاکمیت ایران بر تنگه هرمز و کنترل تردد کشتی‌ها برای حفاظت از امنیت ایران و امنیت کشتی‌رانی، به یکی از اهرم‌های فشار کارآمد تهران برای وادار کردن طرف‌های متجاوز به پایان جنگ بدل شد. حال‌با امضای تفاهم‌نامه پایان جنگ و از سرگیری تدریجی تردد عادی کشتی‌های تجاری در تنگه هرمز، سؤالاتی در افکار عمومی پدید آمده‌است. آینده اعمال مدیریت ایران در تنگه هرمز پس از جنگ چگونه خواهد بود؟ در تفاهم‌نامه پایان جنگ چه چیزی در مورد این آبراهه کلیدی آمده‌است؟ آیا شبهه و ابهامی در مورد اداره مشترک ایران و عمان بر این تنگه هرمز پس از جنگ وجود دارد؟

اخبار

سفر ترامپ به کمپ دیوید در شرایط توقف مذاکرات با ایران

در شرایطی که مذاکرات بین تهران و واشنگتن تحت تاثیر تهاجم رژیم صهیونیستی به بیروت متوقف شده است، رئیس جمهوری آمریکا آخر این هفته عازم آقامتگاه کمپ دیوید می‌شود.

به گزارش ایرنا از رویترز، دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا، آخر این هفته به اقامتگاه ریاست‌جمهوری کمپ دیوید سفر خواهد کرد؛ سفری که تنها دومین حضور او در این مجموعه از زمان بازگشتش به کاخ سفید در سال گذشته به شمار می‌رود. یک مقام کاخ سفید به خبرنگاری رویترز گفت که ترامپ در جریان سفر به کمپ دیوید، مجموعه‌ای از نشست‌های سیاسی را در این اقامتگاه برگزار خواهد کرد. اعضای خانواده او نیز در این تعطیلات که همزمان با روز پدر در آمریکا در روز یکشنبه است، وی را همراهی خواهند کرد. این سفر در شرایطی انجام می‌شود که ترامپ در تلاش برای دستیابی به توافقی نهایی جهت پایان دادن به جنگ علیه ایران است. مذاکرات برنامه‌ریزی‌شده میان آمریکا و ایران که قرار بود روز جمعه در سوئیس برگزار شود، پس از تشدید درگیری‌ها در لبنان و با وجود گزارش‌هایی درباره برقراری آتش‌بس، لغو شد. تشدید تنش‌ها ایهام‌های تازه‌ای درباره زمان ازسرگیری مذاکرات ایجاد کرده است؛ مذاکراتی که واشنگتن آن را برای بازگشایی تنگه هرمز به روی حمل‌ونقل جهانی و بازگرداندن ثبات به منطقه غرب آسیا، حیاتی می‌داند. ترامپ آخرین بار در ژوئن ۲۰۲۵ (خرداد ۱۴۰۴) به کمپ دیوید سفر کرده بود. او در آن زمان با مقام‌های ارشد نظامی و مشاوران سیاست خارجی دیدار کرد تا درباره اعتراضات مرتبط با مهاجرت در کالیفرنیا، ایران و جنگ رژیم صهیونیستی در غزه گفت‌وگو کند؛ جنگی که از سوی سازمان ملل متحد، گروه‌های حقوق بشری و شماری از پژوهشگران حوزه نسل‌کشی، مصداق نسل‌کشی توصیف شده است.

به گزارش ایرنا، جنگ تحمیلی آمریکاورژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در بامداد ۹ اسفند ۱۴۰۴ (۲۱ فوریه ۲۰۲۶) آغاز شد. پس از ۴۰ روز درگیری همه‌جانبه و در حالی که پاسخ قاطع نیروهای مسلح ایران در عملیات‌های مختلف از جمله سرنگونی جنگنده‌های پیشرفته دشمن و هدف قرار دادن ناوهای جنگی آمریکایی در آب‌های جنوب، دشمن متجاوز را به بن‌بست نظامی کشانده بود، آمریکا و رژیم صهیونیستی ناچار به درخواست آتش‌بس و آغاز مذاکره شدند. سرانجام در ۴۰ فروردین ۱۴۰۵ توافق آتش‌بس موقت با میانجیگری پاکستان اعلام شد و مذاکرات مستقیم ایران و آمریکا در اسلام‌آباد آغاز گردید. بامداد ۲۵ خرداد ۱۴۰۵ (۱۵ ژوئن ۲۰۲۶) پاکستان به عنوان میانجی اصلی از حصول توافق صلح میان ایران و آمریکا خبر داد و چهارشنبه شب توسط روسای جمهور دو کشور امضا شد. بر اساس این توافق، جنگ و عملیات نظامی در تمامی جبهه‌ها از جمله لبنان پایان یافته و محاصره دریایی علیه ایران نیز به طور کامل خاتمه می‌یابد. تحلیلگران نظامی معتقدند آنچه آمریکا را به پای میز مذاکره کشاند، ناتوانی در برابر پاسخ‌های قاطع و فاعلگیرکننده نیروهای مسلح ایران بود که ثابت کرد هیچ تجاوزی بدون پاسخ پشیمان‌کننده نخواهد ماند.

توضیح دختران میر حسین موسوی در باره وضعیت والدین‌شان

دختران میرحسین موسوی با انتشار پیامی توضیحاتی درباره وضعیت والدین‌شان ارائه کردند.

به گزارش ایسنا به نقل از جماران در پیام کوکب، زهرا و نرگس موسوی درباره وضعیت والدین‌شان با اشاره به شرایط ۱۵ سال حصر خانگی و به‌ویژه چندماه اخیر و دوران جنگ ۴۰ روزه، آمده است: «این شرایط موجب بیماری و عوارض سنگین و متعدد جسمی برای مهندس موسوی و دکتر رهنورد شده است. پس از آن، با حمایت‌های جناب آقای دکتر ظرقندی، وزیر محترم بهداشت و درمان، یزنتکان خیره، دلسوز و پرمهر، و کادر درمانی و کارکنان بیمارستان قلب و سینا، در مدت ۴۰ روز بستری بودن مهندس موسوی در بیمارستان، تلاش، توجه و محبت فراوانی برای بهبود و نجات جان ایشان از آن وضعیت بسیار نگران‌کننده انجام شد. اکنون که آن‌ها از بیمارستان مرخص شده‌اند، اگرچه مجدداً به همان شرایط دردناک انقباض از جامعه و محدودیت‌ها - که از مقصران اصلی احوال حاضر محصورین است - بازگردانده شده‌اند، ما فرزندان به همراه پدر و مادر، از همه دست‌اندرکاران دلسوز درمان و دوستان و عزیزانی که در این روزهای سخت کنار ما، جویای احوال و دعاگو بودند تشکر می‌کنیم و برای همگی آرزوی سلامتی و توفیق داریم.»